

maše GLASILO SKUPŠČINE OBCINE LAŠKO

delo

LETO III.—Laško, november 1969 — Številka 11 (27)

HINKO WIMMER, predsednik IO Občinske konference SZDL

NAŠ 29. NOVEMBER

Drugo zasedanje protifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije v Jajcu sodi vsekakor med največje in najdaljnosežnejše dogodke v celotni zgodovini vseh jugoslovanskih narodov.

Sklepi, sprejeti v Jajcu 29. novembra pred šestindvajsetimi leti, so bili temelj naši današnji skupnosti jugoslovanskih narodov — Socialistični federativni republiki Jugoslaviji.

Da bi lahko ocenili vso veličino tega dogodka, velja upoštevati, tako njegove neposredne rezultate kot daljne posledice za nadaljnji revolucionarni razvoj in pogoje, v katerih je bil ta zgodovinski zbor.

Jeseni leta 1943 se je domala vsa Evropa zvijala pod hitlerjevsko fašistično zasedbo.

Narodnoosvobodilna vojna v naši državi je trajala že polni dve leti in pol; v ognju vojne je zrasla velika ljudska armada in osvobojeni so bili precejšnji deli naše domovine. Drugo zasedanje Protifašističnega sveta je torej bilo v času borbe jugoslo-

vanskih narodov za njihovo osvoboditev.

V sprejetih sklepih na drugem zasedanju Protifašističnega sveta sta prav gotovo najbistvenejši dve stvari: Potrditev in uzakonitev nove resnično demokratične revolucionarne oblasti — revolucionarnih odborov — in konstituiranje AVNOJ v vrhovno, zakonodajno in izvršno ljudsko predstavniško telo Jugoslavije, kakor tu-

tifašistični svet je s tem postal edini predstavnik suverenosti ljudstva in suverenosti nove države.

Drugo najvažnejše dejstvo pa je rešitev narodnostnega vprašanja v Jugoslaviji na temelju popolne enakopravnosti in samoodločbe narodov s sklepom, da bo nova Jugoslavija zgrajena na federativnem načelu. Sklep v Jajcu je bil dokončno zmagovalne ideje bratstva in enotnosti.

K DNEVU REPUBLIKE ČESTITAJO

Skupščina občine Laško

Upravni organi

Uredništvo »NASE DELO«

di formiranje Nacionalnega komiteja osvoboditve Jugoslavije kot prvečasne vlade.

S tem je bila dokončno dograjena stavba nove oblasti, katere osnova so bili narodnoosvobodilni odbori. Pro-

še bolj je strnil naše narode okoli Komunistične partije Jugoslavije.

Poldrugo leto po zasedanju je bila zmagovito končana narodnoosvobodilna vojna, nato pa je pričelo obdobje globokih družbenoekonomskih, političnih in drugih sprememb ter preobrazb, ki so v temelju spremenile materialne, kulturne in družbene pogoje za življenje delovnega človeka pri nas.

Po velikem razdejanju, ki ga je med vojno utrpelo že tako nerazvito gospodarstvo Jugoslavije in po obnovitvi temeljnih zmogljivosti v prvih povojnih letih je naše gospodarstvo doživelo izreden vzpon. Uvedba nove tehnologije na vsa področja sistematično spreminja gospodarstvo Jugoslavije iz skromnega v razvejano in tehnično napredno gospodarstvo.

Ko slavimo rojstni dan naše republike, dan naše socialistične revolucije, smo dolžni v tem trenutku povedati, da v temeljih naših dosežkov in stvaritev ležijo revolucionarne, socialistične, demokratične in humane ideje, ki so vodile udeležence II. zasedanja AVNOJ v Jajcu in navdihovale stotisoče borcev, ki so prijeli za orožje in šli v boj za življenje in smrt pod zastavo narodne osvoboditve, socializma in demokracije.

BOZIDAR JAKAC: JAJCE, 1946 (JEDKANICA)

Uspehi in težave gospodarstva v prvih devetih mesecih 1969

Rezultati poslovanja gospodarskih organizacij v prvih devetih mesecih letošnjega leta so vzpodbudni. Skoraj v vseh podjetjih se je proizvodnja povečala. Med posameznimi podjetji so precejšnje razlike.

Težki pogoji poslovanja po reformi so marsikateremu podjetju največji problem. Počasi se slika bistri, uspešna podjetja se ločuje od tistih, ki se v pogojih tržnega gospodarstva niso znašla. Zato je vzroke neuspeha nekaterih podjetij škoda iskati samo zunaj kolektivov, v sproščenem uvozu, premajhni carinski zaščiti in pomanjkljivosti našega gospodarskega sistema. Primeri iz iste stroke, kot so naša podjetja, kažejo, da je tudi v sedanjih razmerah možno uspešno poslovati.

VREDNOST PROIZVODNJE SICER NARASČA, TODA DOHODEK?

Industrija je letos lepo napredovala, saj se je vrednost industrijske proizvodnje v prvih devetih mesecih povečala za 15 %, v primerjavi z enakim obdobjem lani. To pa je seveda gledano samo iz ene, proizvodne plati. V današnjih razmerah pa je pomemben ustvarjen dohodek, od katerega so odvisni skladi podjetja in osebni dohodki. Dohodek delovnih organizacij se namreč ni povečal v toliki meri kot proizvodnja.

Najmočnejše je porastila proizvodnja po vrednosti v Peti iz Radeč. Tudi Tovarna lesne galanterije in Pivovarna sta precej povečali proizvodnjo. Zaskrblijujoč je slab gospodarski položaj Volne Laško. Poslovanje je to podjetje v prvih devetih mesecih zaključilo precej neuspešno.

Na splošno so imela vsa podjetja največje težave zaradi splošne nelikvidnosti v gospodarstvu. Kupec niso sposobni pravočasno plačati kupljenega blaga, zato se plačilni roki daljšajo. Vzrok temu so ne-

katera nesolidna podjetja, ki ne upoštevajo poslovne morale in se okoriščajo na račun drugih, tako da izsiljujejo zelo dolge plačilne roke.

IZVOZ ZADOVOLJUJE

Izvoz industrije se je v devetih mesecih leta povečal za 11 %. Največji porast

JANKO GOLOB

je doseglo industrijsko podjetje Peta iz Radeč, ki je povečalo izvoz za 75 %. Tudi Tovarna lesne galanterije je precej povečala izvoz (za 22 %) in je najmočnejše izvozno podjetje. Skupno so vsa podjetja izvozila v vrednosti 911.044 USA dolarjev.

ZAČARANI KROG V KMETIJSTVU

Kmetijstvo ima še vedno težave zaradi neurejenega trga kmetijskega blaga. Solški primer napak, ki jih ne bi smeli več delati, je trg živine. Ni še dolgo, ko smo govorili, da je živine preveč, cene so padle tako nizko, da so živinorejci močno znižali stalaž živine. Danes živine primanjkuje, cene pa rastejo, da bodo zopet vzbudile pri proizvajalcih pretiran optimizem. Zato lahko čez leto ali dve zopet pričakujemo, da bo živine preveč, če skupnost ne bo spoznala, da je njena naloga posredovati na trgu in zagotoviti stabilnost.

O letošnji obilni sadni letini je bilo že precej napisanega v prejšnji številki. Prinesla je baje več težav, kot pa koristi.

TRGOVINA, TURIZEM IN GOSTINSTVO

Storitvene dejavnosti so letos dokaj napredovale. Promet v trgovini je precej porasel, nekaj tudi na račun višjih cen.

Na področju turizma je bilo število gostov v prvih devetih mesecih za 19 %

večje. Doseženih je bilo 71.320 nočitev, kar je za 15 % več kot lani. Obe gostinski podjetji sta poslovali uspešno, čeprav je zlasti Savinja Laško imela določene težave zaradi višjih cen živil. Cen penzionov letos namreč niso povišali.

OSEBNI DOHODKI IN ZAPOSLENOST

Določeni napredek je letos tudi pri zaposlovanju. V primerjavi z lanskim letom se je zaposlenost povišala za 1,5 %. Sorazmerno najmočnejše se je povečalo število zaposlenih v gostinstvu in obrti, padlo pa v gozdarstvu.

Veliko govorimo o osebnih dohodkih. Tudi pri nas v nekaterih dejavnostih prekomerno naraščajo. Na splošno so porastli poprečni osebni dohodki za 11 % in znašajo 1030 dinarjev na zaposlenega, kar bi bilo z ozirom na večjo proizvodnjo še dopustno. Vendar to velja samo za industrijo. V vseh drugih dejavnostih je porast poprečnih osebnih dohodkov precej višji, pri tem prednjači stanovanjsko komunalna dejavnost z indeksom 127. Tudi v trgovini in obrti so poprečni osebni dohodki porastli za 16 %, v zdravstvu za 17 % itd.

Tudi znotraj posameznih dejavnosti so med posameznimi podjetji velike razlike med plačami zaposlenih. Na zadnji seji občinske skupščine je bilo med odborniki zaradi tega malo hude krvi.

INVESTICIJSKA VLAGANJA MOČNO NARASČAJO

O visoki gospodarski rasti pričajo tudi investicije. Indeks porasta investicijskih vlaganj v prvih osmih mesecih znaša 188, v primerjavi z enakim obdobjem lani.

Sorazmerno je največji porast naložb v kmetijstvu, ker kmetijska zadruga gradi novo klančnico. V industriji je precejšen porast, največ zaradi gradnje nove hale za pretok piva v Pivovarni. Druga podjetja so predvsem izpopolnjevala strojno opremo.

IZ VSEBINE

- NAS 29. NOVEMBER
- GIBANJE GOSPODARSTVA V PRVIH DEVETIH MESECIH
- CESTA NA ČIMERNO
- POSEBNOSTI NOVEGA ZAKONA O NARODNI OBRAMBI
- GRADNJA SOLE V RIMSKIH TOPLICAH
- NOVA ZDRAVSTVENA AMBULANTA V RADEČAH
- SAMOPOSTREŽNA TRGOVINA V RIMSKIH TOPLICAH
- PROBLEMI PRESKRBE Z VODO
- V SEDRAŽU GRADIJO VODOVOD
- PAVŠALNA ODŠKODNINA ZA OPLEMENJEVANJE KRAV IN TELIC
- PROGRAM ZA OTROŠKO VARSTVO
- NEZNANEMU JUNAKU
- PRIMOŽ TRUBAR V LAŠKEM
- DELAVSKA UNIVERZA V NOVI SEZONI
- ODSEK CESTE RADEČE—BOŠTANJ DOKONČAN
- PISMO IZ KS ZIDANI MOST
- PROBLEMI OKROG CESTE LAŠKO—VRH
- RAZNE OBJAVE
- POSEBNA PRILOGA: URADNI VESTNIK OBČINE LAŠKO ST. 7/1969

Čimerno ni več odrezano od sveta

Krajevna skupnost Jagnjenica-Svibno meji na tri občine: Sevnico na južni strani, zahodno na Zagorje in proti Savi na občino Hrastnik. Na višinskem delu zasavskega gričevja, ki se prične pri Savskem mostu v Radečah in sega do najvišje točke Kuma, je v višini 800 m vas Čimerno z enajstimi domovi.

Vaščani so bili vse do letos prometno odrezani od doline. Za vprežna vozila so imeli le eno vozno pot, katera je po vsakem deževju zaradi strmice ostala le drča. Za motorna vozila ni bilo dostopa, niti za zdravnika in za nobeno drugo službo. Težje bolnike ali ponesrečence so morali na nosilih ali z vozom prenesti do vasi Jelovo ali na Jagnjenico. Na pobudo nekaterih članov sveta so se 1. 5. 1968 na vaškem sestanku s predstavniki sveta Jagnjenice in Radeč odločili za začetek gradnje ceste v to višinsko vas. Sami so zbrali sredstva za delo buldožerja in kompresorja.

Trasa cestišča v dolžini 5 km je kakšnih 500 m na sami skali, katero je bilo nujno razbiti s strelivom.

Vaščani so brezplačno odstopili vsa zemljišča, finančno prispevali za delo buldožerja 17.000 dinarjev, naredili čez gozdove ves presek, ter s svojo vprežno živino napeljali na mehki teren kamenja in gramoza v vrednosti 4.600 dinarjev.

Opravili so 1.800 delovnih ur. Pri teh delih so z vozili, materialom in finančno sodelovala tudi nekatera podjetja, dočim je občinska skupščina prevzela plačilo preostalih nekritih računov. Vsa dela so bila končana v juniju 1969. Sedaj je cesta prevozna za vsa motorna vozila in odprta za prevoz v zadovoljstvo graditeljev in občanov. Z njo je Čimerno povezano s Podkrajem, Jelovem in se veže na Njivicah s cesto 3. reda Radeče—Sopota.

Janko Ferlic

Posebnosti novega zakona o narodni obrambi

Zaščitni in reševanju posveča zakon posebno pozornost. Da bi bile omiljene posledice vojnih akcij kakor tudi za pomoč v primeru elementarnih in drugih nesreč, se ustanovljajo enote civilne zaščite in organizirajo obvezni ukrepi za zaščito in reševanje.

Med obvezne ukrepe za zaščito in reševanje štejemo predvsem:

- a) urbanistične zaščitne ukrepe,
- b) graditev zaklonišč za ljudstvo in materialne dobrine,
- c) evakuacija ogroženega prebivalstva in preskrba na novem mestu nastanitve,
- č) zatamnitev in maskiranje objektov,
- d) radiacijska, kemična in biološka zaščita in zaščita pred rušenjem, poplavi, požari in eksplozijami,
- e) prva medicinska in veterinarska pomoč ter asanacija terena in
- f) ukrepi za red in varnost.

Obvezne ukrepe za zavarovanje in zaščito so dolžni izvajati pristojni občinski teh ima prioriteto pri razporejanju, za in drugi upravni organi ter delovne in druge organizacije vsak s svojega delovnega področja. Za sinhronizirano delo na vseh področjih te dejavnosti skrbijo odsek za narodno obrambo kot nadzorni upravni organ, Svet za narodno obrambo in Stab za narodno obrambo kot družbeni oziroma operativni organ.

NADALJEVANJE

(4)

nuditi potrebno zaščito in pomagati na svojem območju.

Delovne in druge organizacije ter krajevna skupnost razporejajo ljudstvo v svoje enote povsem samostojno. Kdo od teh ima prioriteto pri razporejanju zakon sicer ne določa, vendar menimo, da bi morale imeti prvenstvo delovne in druge organizacije, ki imajo v svojem

MARTIN KOLARIČ

sestavu omejeno število ljudi, med tem ko je na terenu večje število starejših moških in tudi mlajših žensk, katere zakon uvršča med obveznike civilne zaščite. Vsekakor bi pa za posamezne v vodstvu najmožne ljudi bilo potrebno medsebojno dogovarjanje tako, da bi bili razporejeni tja, kjer bi lahko največ koristili organizaciji civilne zaščite.

Ker delovne in druge organizacije same razporejajo ljudstvo v svoje enote (iz sestava članov svojega delovnega kolektiva), je razumljivo, da so odgovorne tudi za njihovo strokovno izobraževanje

novih stavbah v mestih, ki utegnejo po mnenju občinske skupščine biti v vojni cilj zračnih napadov,

— da se obvezno formira občinski sklad za gradnjo zaklonišč, ki bo imel svoje vire v prispevkih investitorjev gradenj, delu najemnin ipd; (ta sredstva se bodo lahko uporabljala strogo namensko),

— da načrte za evakuacijo prebivalstva kakor tudi morebitno nastanitev drugih prebivalcev na našem terenu ter preskrbo za njih, sprejema občinska skupščina, med tem ko vodi akcijo pristojni upravni organ občine;

— da za zatamnitev in maskiranje objektov javne razsvetljave, ipd. izda občinska skupščina posebne predpise;

— da bo moral vsak občan zagotoviti sredstva za osebno zaščito pred radiacijskimi, kemičnimi in biološkimi učinki.

Ce poudarjamo, da bo nabava te osnovne opreme padla na ramena vsakega posameznika, pa s tem ne mislimo, da so teh stroškov oproščene delovne in druge organizacije. Vse organizacije so namreč dolžne skrbeti za RKB zaščito svojega ljudstva in premoženja, gornje določilo se torej nanaša na tiste državljanke, ki jim ta zaščitna sredstva ne bodo zagotovljena iz drugih virov.

Prvo medicinsko kakor tudi veterinarsko pomoč organizira v primeru vojne pristojni občinski organ ob pomoči za to kvalificiranega kadra in že v miru izučeni laični pomočniki.

Za red in varnost so dolžne preko svojih enot in za to posebej odrejenih ljudi skrbeti tako delovne in druge organizacije, občinska skupščina pa lahko s posebnimi ukrepi zavaruje red in varnost v času izvajanja reševalnih in zaščitnih ukrepov.

Pri vsem tem se postavlja v osredje usposobljenost razporejenega ljudstva za opravljanje svojih odgovornih nalog. Da bi dosegli določen nivo splošnega in strokovnega znanja s področja obrambne vzgoje in civilne zaščite, določa zakon, da je pouk za obrambo in zaščito obvezen za vse državljanke od dopolnjenega 16. do dopolnjenega 65. leta starosti, če so pouk seveda zmogni obiskovati. Ta pouk je sestavljen iz:

- pouka na šolah
- pouka prebivalstva
- pouka enot in služb teritorialne obrambe ter
- pouka enot civilne zaščite.

Ves pouk je razdeljen na osnovni in dopolnilni pouk, ki pa se medsebojno razlikujeta.

V šolah je ta pouk vključen v redni program kot obvezni predmet.

Osnovni pouk za občane sme trajati do 30 učnih ur ter so ga dolžni obiskovati vsi tisti, ki ga niso končali v šoli, v JLA ali v enotah civilne zaščite. Dopolnilni pouk lahko traja do 10 ur letno.

Pouk pripadnikov teritorialnih enot in služb se opravlja po zakonu o vojaški obveznosti ter ga tu ne bomo posebej obravnavali.

Osnovni pouk obveznikov civilne zaščite, ki so razporejeni v enote civilne zaščite, sme trajati do sto (100) učnih ur letno, dopolnilni pa do 10 ur letno.

Pri tem poudarjamo, da se pouk za obrambo izvaja praviloma izven delovnega časa. Menimo pa, da bi bile delovne in druge organizacije dolžne kriti svojim delavcem tiste dodatne stroške, ki se jim zaradi obiskovanja tečajev nikakor ne morejo izogniti. Tu mislimo predvsem na dodatne prevozne stroške delavcev, ki so oddaljeni od mesta, kjer je organiziran pouk, dodatna obremenitev osebnega proračuna delavca zaradi nepredvidenih izdatkov za prehrano ipd. Vse take izjemne primere naj se v delovnih in drugih organizacijah rešujejo v duhu vzajemnega dogovora in delavske solidarnosti.

(Nadaljevanje na 9. strani)

NA PREVIJANJU V
IMPROVIZIRANI
AMBULANTI NA
TERENU

Enote civilne zaščite ustanovijo delovne in druge organizacije ter krajevne skupnosti. Če tako določa predpis, se enote civilne zaščite ustanovijo tudi v večjih naseljih v okviru krajevnih skupnosti in v stanovanjskih hišah.

Iz povedanega je razvidno, da ne poznamo posebnih občinskih enot civilne zaščite. Velika važnost se namreč polaga na organiziranje enot civilne zaščite v krajevnih skupnostih, ki naj bi bile s svojo številčnostjo in izurjenostjo ter s sposobnim vodstvenim kadrom sposobne

in nakup potrebne opreme za delo. Skrb za enote krajevnih skupnosti prevzame občina, če le-te nimajo dovolj lastnih sredstev, med tem ko morajo za enote v stanovanjskih hišah skrbeti stanovanjska podjetja.

Glede obveznih ukrepov za zaščito in reševanje bi omenili v kratkem samo to — da se morajo zaščitni ukrepi na področju urbanizma in prostorskega planiranja upoštevati pri zadevnem načrtovanju,

— da je obvezna gradnja zaklonišč pri

GRADNJA ŠOLE V RIMSKIH TOPLICAH

V OBČINI LASKO IMAMO TRI CENTRALNE ŠOLE, H KATERIM SO PRIKLJUČENE VSE OSTALE PODRUŽNIČNE ŠOLE. VSE CENTRALNE ŠOLE IMAJO VSEKAKOR ORGANIZIRAN POUK V ČISTIH ODDELKIH, NA VIŠJI STOPNJI PREDMETNI POUK, KJER POUČUJEJO VEČINOMA UČNE MOCI Z ZAHTEVANO KVALIFIKACIJO. MEDTEM KO SO POGOJI DELA NA DVEH CENTRALNIH ŠOLAH ZA NASE RAZMERE ZE DOKAJ UREJENI, JE STANJE NA CENTRALNI ŠOLI ANTONA AŠKERCA RIMSKE TOPLICE NEVZDRZNO.

K šoli Antona Aškerca Rimske Toplice so priključene podružnične šole: Sedraž, Lokavec, Lažišče, Jurkloster in Henina. To je področje, ki zavzema približno 30% območja naše občine. Vse te šole v nekem smislu gravitirajo k Rimskim Toplicam, vendar spričo stanja centralne šole ta gravitacija nič ne pomeni, saj več učencev šola ne more sprejeti, kot jih je že sedaj v Rimskih Toplicah. V Rimskih Toplicah je sedaj 12 oddelkov, na vseh šolah skupaj pa 25. Na podružničnih šolah ni stiske, vendar je večina šolskih poslopij tudi v slabem stanju.

Centralna šola ima vsekakor odgovornejše poslanstvo. Ta v nekem smislu predstavlja žarišče moderne pouka. Vsaj centralna šola mora imeti vse tisto, na čemer lahko gradimo moderno organizacijo učnega procesa. Takšnega procesa pa si ne moremo zamisliti brez ustreznih učilnic, brez kabinetov, brez ustrezne svetlobe, brez normalnega ogrevanja prostorov, brez ustrezne opreme in učil, za katera je potreben prostor in podobno.

Sedanje poslopje ima častitljivo starost in po tej plati zasluži vsekakor potrebno spoštovanje.

Zgrajeno je bilo leta 1887, v času avstrijske vladavine in ponemčevanja, vendar s sredstvi, ki so jih zbrali tudi zavedni občani, zavedajoč se kaj šola pomeni. Poslopje je bilo med NOB uničeno, leta 1946 in 1947 na požganih zidovih obnovljeno in tako še danes služi svojemu namenu. Kljub temu pa je ugotovitev samo ena: poslopje je že zdavnaj dotrajano, pa tudi sicer ni bilo namenjeno današnji vlogi šole, se pravi vlogi centralne moderne osemletke, v kateri so v vseh višjih razredih tudi paralelke.

Na šoli je trenutno resnično 6 učilnic, vendar vsaj tri v nobenem pogledu tega imena ne zaslužijo. Higijenske in zdravstvene razmere v teh učilnicah ne ustrezajo, tako v pogledu svetlobe, kurjave, klopi, utesnje-

Piše: MILKO VAHČIČ

nosti in podobno. Nevzdržne so tudi higijenske razmere v šolski kuhinji, ki je miniaturna, hladna in temačna, brez dnevne svetlobe! Kljub temu ta kuhinja dela s polno zmogljivostjo, saj otroci zaradi takih razmer ne smejo biti še bolj oškodovani.

Tudi ostali delovni pogoji na šoli, že zdavnaj ne ustrezajo več. Šola je tudi brez kabinetov, delavnic za tehnični pouk in seveda brez telovadnice.

Če trezno preudarimo, bomo ugotovili, da odlašanje v gradnjo nove šole ne pomeni štednje, temveč vse večjo izgubo. Materialno škodo lahko precenimo, tistega, zaradi česar so žrtve mlade generacije v šolskih klopih Osnovne šole Antona Aškerca Rimske Toplice, ne more nihče o vrednotiti. Obstoječe poslopje zahteva namreč tudi vzdrževalne investicije, sicer otroci ne bodo samo zdravstveno in higijensko, temveč tudi življenjsko ogroženi. Na šoli je vse staro, vse je dotrajano, vse terja obnovo. Šoli nenehno grozi, da jo bo treba zapreti.

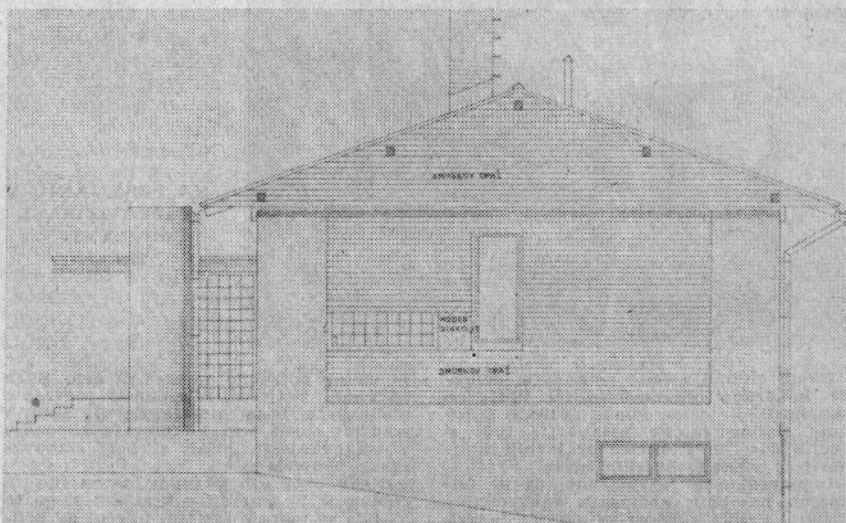
Vsako odlašanje nove gradnje pomeni prav gotovo še nadaljnje zapostavljanje in zanemarjanje neke generacije otrok, ki so za marsikaj prikrášani.

Nujnosti in pomembnosti izgradnje šolske mreže v občini se je zlasti zavedalo sedanje vodstvo Skupščine občine Laško, zato je vložilo že ogromno naporov pri dograditvi šole Breze in šole v Laškem. Njemu gre tudi zasluga, da se je po delovnih in političnih organizacijah končno začela akcija za izgradnjo nove šole tudi v Rimskih Toplicah. Cilja, ki smo si ga zadali, ne bomo dosegli brez maksimalnih naporov, vendar računamo na zavest in pripravljenost vseh naših občanov, da pri tej humani akciji, s katero gradimo lepši svet velikemu delu mladine v naši občini, s katero bomo odpravili nezdrave in nehigijenske razmere na eni izmed naših šol in končno, s katero bomo ustvarili bogate možnosti za intelektualni in moralni razvoj 400 naših otrok, ne bodo stali ob strani!

KONČNO ZAČETEK GRADNJE ZDRAVSTVENE AMBULANTE V RADEČAH

Po menda doslej rekordnem številu zapetljajev z nameravano gradnjo zdravstvene ambulante v Radečah bo gradnja končno vendarle stekla.

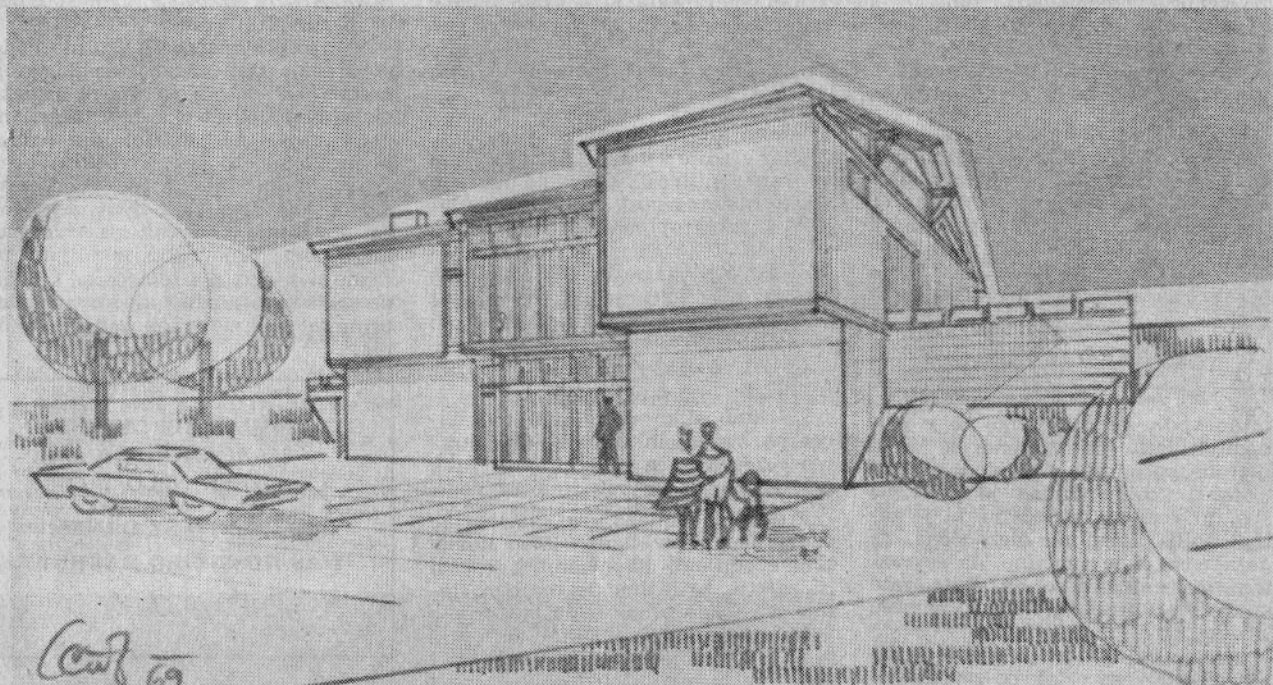
Vse formalnosti okrog zemljišča in dovoljenj so končno opravljene, sklenjena pa je tudi pogodba z izvajalcem del. Ta gradnja predstavlja v urbanističnem pomenu zametek bodočega centra Radeč, za zdravstveno službo in prebivalstvo pa izboljšanje pogojev zdravljenja.

VZHODNA STRAN FASADE BODOČE ZDRAVSTVENE AMBULANTE V RADEČAH

ZDAJ PA ZARES

PRIPRAVE ZA GRADNJO SAMOPOSTREŽNE TRGOVINE V RIMSKIH TOPLICAH KONČANE – INVESTITOR: GRADBENO PODJETJE »INGRAD« IZ CELJA JE ŽE PRIČEL Z ZEMELJSKIMI DELI – PREDRAČUNSKA VREDNOST TRGOVSKEGA DOMA 573.000 DINARJEV – DOM BO DOGRAJEN PRIHODNJE LETO

V domu bo samopostrežna trgovina za živila, trgovina za industrijske izdelke in bife. Skupne razpoložljive površine je 457 m² od tega odpade na prodajne površine okrog 270 m².

Trgovski dom Merx bo predstavljal osrednji trgovski objekt v Rimskih Toplicah do takrat, ko se bodo Ogeče razvile v večjo stanovanjsko enoto z lastno oskrbovalno mrežo, kot je predvideno z urbanističnim programom.

Zaenkrat bo trgovski dom služil za oskrbovanje prebivalcev Rimskih Toplic in okolice, v poletnih, oziroma sezonskih mesecih pa tudi za oskrbovanje turistov. To je bil tudi vzrok, da je lociran v turistični coni Rimskih Toplic.

Parcela je dobro prometno povezana na eni strani na tranzitno cesto Celje—Zidani most, na drugi pa tudi na sedanjo in bodočo cesto Rimske Toplice—Ogeče—Šmarjeta. Leži tudi v neposredni bližini bodoče prečne povezave proti železniški postaji. Lokacija je zaradi velikih višinskih razlik zelo zahtevna in bo za ureditev okolja potrebno okrog 400.000 dinarjev dodatnih sredstev, ki niso zajeta v predračunu.

Oblika zgradbe je razgibana, deljena na tri trakte med seboj tlorisno zamikane. Ta členitev je umestna z ozirom na orientacijo in prilagoditev cesti Rimske Toplice—Ogeče. Ob cesti nastanejo trikotne razširitve pločnika, ki so potrebne za manipulacijo pred vhodom v mesnico in ustvarijo dovolj velik prostor pred glavnim vhodom za kupce.

Vsi trije nadstropni trakti so za 120 cm daljši od prizemnih, zato

ima severna fasada v nadstropju previsna polja. Streha povezuje diagonalno na vzdolžne osi glavnih gradbenih mas zamikane trakte v monoliten objekt. Zaščito pred padavinami nudijo široki napušči ob straneh in na čelu.

Upamo, da bodo prebivalci s področja Rimskih Toplic s trgovskim domom zadovoljni.

JANA MEJAC

RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE VETERINARSKÉ POSTAJE LAŠKO

ZA NOVEMBER 1969

V novembru 1969 bo dežurna služba Veterinarske postaje Laško poslovala po naslednjem razporedu:

1969	Zivinozdravnik
31. 10.— 3. 11.	Dipl. vet. Kogovšek Jože, Laško
8. 11.—10. 11.	Dipl. vet. Vahtar Boris, Radeče
15. 11.—17. 11.	Dr. Malenšek Slavko, Laško
22. 11.—24. 11.	Dipl. vet. Kogovšek Jože, Laško
28. 11.— 1. 12.	Dipl. vet. Kogovšek Jože, Laško

Dežurstvo v zgoraj navedenih dneh traja od 12. ure prvega dne do 7. ure drugega dne.

Dežurni veterinar vrši umetno osemenje v času dežurstva na poziv lastnika plemenice na določenem mestu.

Živeti zdravo v zdravem okolju

Problemi preskrbe z vodo

Preskrba s pitno vodo spada kot posebna skupina v sklop komunalne higijene. Voda, ki je sicer nujna za normalno funkcijo vsega živega bitja na zemlji, je nemalokrat tudi nosilec raznih bolezenskih klic, ki so terjale že mnogo žrtev. Vse te škodljivosti moramo zato odpravljati in skrbeti, da se ne pojavijo.

V tem sestavku bo prikazana preskrba s pitno vodo predvsem v tistih področjih, kjer ta še ni dokončno rešena.

Po približni oceni se na območju občine Laško preskrbuje s pitno vodo iz vodovodov ca. 50 % vsega prebivalstva. S to oceno pa nikakor ne moremo biti zadovoljni, saj je tudi pri 50 % določen odstotek, ki ima higieno neprimerno vodo. Večja naselja so trenutno preskrbljena s

JANKO POKLIČ

pitno vodo, vendar lahko že v prihodnjih letih pričakujemo še večjo potrebo po zdravi pitni vodi.

Zlasti problematična je preskrba s pitno vodo na podeželju, ki je zaradi oblikovitosti tal otežkočena. Za naša naselja je značilno, da so raztresena, zemljišča so hribovita, zato kolektivna preskrba znatno poveča stroške gradnje vodovodov.

V minulih letih se je gradnja raznih objektov za preskrbo z vodo bodisi organizirano za določen zaselek, ali individualno močno razmahnila. Po statističnih podatkih, če bi jih zbrali, bi bila ta ugotovitev razveseljiva, vendar nas že sam bežen pogled na kakšen vodovod v gradnji razočara. Vodovode marsikje gradijo brez načrtov, niti ni voda bakteriološko in kemično pregledana. So tudi

primeri, ko imajo načrt vodovoda, vendar gradijo v nasprotju z njim. Vse te pomanjkljivosti se lahko kasneje zaradi malomarnosti dvojno maščujejo. Večkrat so te pomanjkljivosti vzrok, da voda, ki je sicer bila bakteriološko neoporečna, postane neprimerna, morda tudi zdravju škodljiva, saj se med klicami v vodi, lahko tudi najdejo klice, ki povzročajo obolenja, kot so črevesne nalezljive bolezni.

Zalostno sliko nam nudi tudi sicer po zunanjem izgledu lepo zgrajen rezervoar, če pa odpremo vrata, ugotovimo, da je suh in brez vode.

Preskrba ostalega prebivalstva je v glavnem individualna. Med številnimi vodnjaki, kapnicami, studenci in zajetji, zasledimo le majhno število primerno urejenih za preskrbo z vodo. Večina teh objektov je stara, zidana s kamenjem ali pa lesena; odprtine niso zaprte in v vodo pada listje, prah in druge nečistoče, skozi rege med kamenjem pa vdirajo gnojica in površinska voda. Po podatkih higiensko-epidemiološke službe in sanitarne inšpekcije, ki imajo po zakonu o organizaciji zdravstvene službe in temeljnega zakona o preprečevanju in zatiranju nalezljivih boleznih nalogo, da preprečujejo in za-

tirajo nalezljive bolezni, je razvidno, da ima velikokrat pojav tifusa in paratifusa svoj izvor v higieno neprimerni pitni vodi.

Neurejenost preskrbe s pitno vodo povzročajo tudi razna nesoglasja in prepiri med sosedi. Sanitarni inšpektor se nemalokrat znajde v težavnem položaju, ko ga pokličejo, da rešuje te probleme, ki so pa večkrat brez osnove. Pojavljajo se celo spori med sosedi, ker drug drugemu onemogoča zajemanje vode ali pa celo namerano onesnaži vodo s fekalijami in razno nesnago, pri tem pa se seveda ne zaveda posledic, ki jih za take primere predvideva kazenski zakonik.

STE ŽE PLAČALI LETOŠNJO
NAROČNINO ZA
»NAŠE DELO«?

STORITE TO ŠE DANES!
NAŠ NOVI ŽIRO RAČUN:

5071-637-55

Iz te grobe ocene lahko ugotovimo, da je naloga preventivne zdravstvene službe, med njimi tudi sanitarne inšpekcije, družbeno-političnih organizacij in drugih organizacij, še velika. Osnovna naloga je, da bo delo, z namenom, da se izboljša preskrba z vodo, opravljeno strokovno in v skladu z obstoječimi predpisi in normativi. Predvsem pa je treba vzbuditi pri prebivalcih čut odgovornosti, da bodo preskrbo s pitno vodo izvedli tako, da se ne bo zaradi malomarnosti pojavila kakšna od nalezljivih bolezni.

To pa bomo dosegli:

- če bodo vse asanacije za preskrbo z vodo izvedene pod vodstvom strokovnjakov;
- če bo voda, ki jo nameravamo zajeti, pred zajetjem laboratorijsko pregledana in opazovana vsaj nekaj mesecev ob raznih vremenskih prilikah;
- če bodo za gradnjo izdelani projekti, ki morajo biti potrjeni od pristojnih organov občine;
- če bo gradnja teh naprav v skladu z načrti in zahtevami organov, ki so pristojni za izdajo lokacijskega in gradbenega dovoljenja, ter organov, ki dajejo soglasje k lokacijam in projektom.

Dolžnost organov pa je, da nadzirajo gradnjo in v nasprotnem primeru tudi ukrepajo po veljavnih predpisih.

NEPRIMERNA LOKACIJA V BLIŽINI STRANIŠČA. POSLEDICA: VEČ OBOLJENJ ZA TIFUSOM

V SEDRAŽU GRADIJO VODOVOD

S problemom — pomanjkanje zdrave pitne vode v Sedražu — so se vrsto let ukvarjali vsi krajevni dejavniki od družbeno-političnih organizacij in društev do bivšega krajevnega odbora. Vendar vsa ta prizadevanja zaradi občutnega pomanjkanja denarja in precejšnjih razlik v neposrednih interesih ter željah občanov, niso rodila večjega uspeha. Ker do skupne in organizirane akcije ni prišlo, so ponekod nastali majhni vodovodi, ki so jih gradili posamezniki ali manjše skupine, da bi tako vsaj za sebe rešili problem vode. To seveda za Sedraž kot celoto ni pomenilo večje pridobitve.

Tudi krajevna skupnost je od svoje ustanovitve naprej nadaljevala s prizadevanji za začetek organizirane gradnje takšnega vodovoda, ki bi rešil problem za ves osrednji in jugozahodni del krajevnih skupnosti. Takšna orientacija pa je zahtevala:

1. uskladitev interesov neposredno prizadetih občanov;
2. najti po kraju, količini in kakovosti odgovarjajoč izvir vode;
3. izdelati ustrezne načrte in predračun stroškov za gradnjo;
4. zagotoviti trdne vires financiranja in način zbiranja sredstev.

Vedno večja aktualnost problema je omogočila razmeroma hitro uskladitev interesov občanov. To je bil tudi osnovni pogoj za vso nadaljnjo akcijo.

Težja naloga je bila najti zadostno količino vode, ki bi odgovarjala vsem sa-

PO TEŽKEM DELU SO SE ODDAHNILI IN NAPRAVILI SE TA POSNETEK

v enem letu zagotoviti dovolj sredstev. Prav tako pa je bilo tudi razumljivo, da občani sami s svojimi denarnimi prispevki ne bodo sposobni v kratkem času zbrati potrebnega denarja. Zato je bil logičen zaključek, da je treba gradnjo

tretji fazi, ki naj bi bila končana v prvi polovici leta 1970, pa naj bi se uredile črpalne naprave, naprave za permanentno kloriranje, ki je po načrtih obvezno in napeljati vodo do neposrednih potrošnikov.

Gradnjo vodovoda vodi poseben odbor, ki so ga izvolili predstavniki vseh gospodinjstev, ki želijo dobiti vodo. Ta odbor je takoj v začetku naredil podroben program dela in določil tudi način zbiranja sredstev med zainteresiranimi občani. Vsako gospodinjstvo, ki želi dobiti vodo, mora prispevati 50.000 starih din, opraviti 200 ur dela in izkopati odmerjeni del glavnega voda.

Do danes je krajevna skupnost prejela v ta namen od Občinske skupščine 3.000.000 starih dinarjev, od rudnika 200.000 in od Izobraževalne skupnosti, ki je plačala delež za šolo 300.000 starih dinarjev. S temi sredstvi je Sedražanom uspelo končati 2/3 predvidenih del. Končano je zajetje, napeljan je glavni vod in zgrajena sta oba rezervoarja, kar predstavlja nekaj nad 16.000.000 starih dinarjev predračunske vrednosti. Za naslednje leto ostane še ureditev črpalne naprave in naprav za kloriranje na zajetju ter napeljava vode do posameznih središč.

Ta, za krajevno skupnost velika gradnja, bi prav gotovo tako hitro in uspešno ne napredovala, če ne bi bil nanjo v Sedražu velik odziv. Pri tem ne gre zamolčati vseh, ki so se s tolikšno zavzetostjo lotili same organizacije gradnje vodovoda, lastnikov zemljišč, preko katerih se odvija gradnja, ki so brez kakršnih koli pomislekov opustili vsa dela na svoji zemlji, in ne nazadnje tistih, ki dela izvajajo. Za današnji čas je skoraj neobičajen prizor — zlasti ob sobotah in nedeljah, ki ga lahko vidimo na trasi vodovoda — ko namreč množica vaščanov, že ob prvem svitu odhaja na delo in tu ostaja čestokrat tudi pozno v noč ne oziraje se na letni čas.

razdeliti na tri faze, ki naj bi bile končane približno v dveh letih in pol. Tako je bilo dogovorjeno, da se v prvi fazi, v letu 1968, zgradi zajetje in napelje glavni vod do prvega rezervoarja. V drugi, to je v letu 1969, bi se zgradila oba rezervoarja — prvi s 25 in drugi s kapaciteto približno 70 prostorninskih metrov — in napelje glavni vod med njima. V

Čeprav pride — tako kot povsod — tudi v Sedražu do manjših nesoglasij, ki so včasih celo povod za nekatera namigovanja, češ da se ne dela, vendar lahko ugotovimo, da je gradnja tega važnega objekta praktično v zaključni fazi. Ob tem pa kaže poudariti, da je vodovod rezultat enotne akcije zainteresiranih občanov, njihove velike požrtvovalnosti in razumevanja občinske skupščine. Zato naj zaključim z željo, da bi redkokdaj videna marljivost občanov ostala na sedanji višini vse do zaključka del in da bi nam bila občinska skupščina tudi v naslednjem letu, ko bomo nekaj denarja najbolj potrebovali, tako naklonjena kot doslej. To pričakujemo še tembolj, ker bo vodovod, ki naj bi bil odprt za občinski praznik, pomenil veliko pridobitev ne samo za kraj, ampak tudi v določenem smislu za celotno občino.

CVETO KNEZ

KO SO POPRIJELI VSI, SO V PIČLIH OSMIH URAH ZABETONIRALI 70 M³ VELIKI REZERVOAR ZA VODOVOD V SEDRAŽU

nitarnim in drugim zdravstvenim predpisom. V Sedražu in njegovi neposredni bližini namreč takih izvirov ni, če pa so že, pa zaradi jamskih del rudnika niso sigurni. Zato so bili Sedražani prisiljeni zajeti vodo pod vasjo Turje v hrastniški občini, čeprav je to gradnjo znatno podražilo. Namreč samo glavni vod je ob takšni rešitvi dolg več kot 2 km. Stroške pa povečuje še neugodna višinska lega zajetja.

Načrte za vodovod je izdelala Vodna skupnost Celje. Po predračunu bo gradnja stala skoraj 22 milijonov starih dinarjev. Seveda pa tudi ta vsota najbrž ni dokončna, ker je bil predračun izdelan že leta 1967 ob upoštevanju takratnih cen.

Ze ob samem začetku te akcije je bilo jasno, da občinska skupščina spričo vsakoletnih težav v proračunu ne bo mogla

MNENJA IN STALIŠČA

0 pavšalni odškodnini za oplemenjevanje krav in telic

Nekateri odborniki skupščine občine Laško so v minulih letih večkrat postavljali vprašanje, ali je res potrebno, da morajo rejci plemenske goveje živine plačati pavšalno odškodnino, to je letno ne glede ali bodo takšno plemenco pripuščali oziroma osemenjevali, ali ne. Podobna vprašanja ali lahko rečemo očitki so tudi na raznih drugih sestankih, razgovorih, predavanjih itd. Zato bom skušal nekaj prispevati k razjasnitvi problema!

Resnično smo prišli v vsem našem gospodarstvu do položaja, ko predvsem iščemo čiste tržne odnose. Iz tega vidika je jasno, da je najbolj pravilno, ko veterinar osemeni plemenco, ali ko jo osemeni bik v prirodnem pripustu, naj rejec oziroma lastnik dobi plačilo za opravljeno storitev.

Rejec bi imel stroške bolj razporejene preko vsega leta. To bi mogoče bilo tudi najboljše, vendar pod določenimi pogoji:

Pavšalna odškodnina nima in nikakor ne sme imeti osnovnega namena, da se z njo zagotovijo — konkretno Veterinarski postaji Laško — dohodki. Če bi bil to namen odloka o pavšalni odškodnini, potem bi bil odločno proti takšnemu odloku. Zakaj, ob tem bi bila prvotna ugotovitev namreč, ko opraviš delo — dobiš plačilo, povsem umestna.

Pri vprašanju pavšalne odškodnine pač moramo zasledovati vzgojni namen! Vsi rejci namreč niso prena nekaterih ukrepov, pa četudi v pripravi, da ima ta kmetijska in veterinarska služba prav, ko vztrajata si malo s silo.

Večini čitateljev je znano, da stanje živinoreje v širšem, kakor tudi v ožjem okolišju nj na zavidljivi višini. Že dvajset let skušamo uvesti goveje pasme, ki so sposobne več dati kot udomačena pasma in križanci te pasme.

To delo počasi napreduje. Le malo je rejcev, ki imajo le sivorjavo ali pa simentalško pasmo živine.

Osemenjevanje in pripuščanje plemenic k izbranim bikom je eden od ukrepov za zamenjavo pasme. Umešana je pripomba, da je prvi in drugi ukrep možen tudi pri sprotne plačevanju.

To je res, vendar je mnogo rejcev, ki bi zaradi svoje zmotne in zasta-

rele miselnosti pripuščali živali pod nekvadratne bika. Smatram pa, da je malo tako zakrknjenih rejcev, ki plačajo skočnino in še kljub temu pripustijo svoje živali pod neizbrane bika.

Te rejce je treba neusmiljeno kaznovati, ker ni to le njihova škoda, ampak škoda celotne družbe. Zakaj?

Iz preprostega razloga, ker bo na primer: tele pri 30–40 dneh teže od slabega bika 10 ali več kilogramov lažje kot od kvalitetnega bika. Pri 2000 komadih telet letno v občini je to ca. 13.000 kg čistega telečjega mesa.

To je le najpreprostejši račun. Kje so ostali momenti, kot na primer prirast pri plemenski in pitovni živini,

nižja molznost itd. Iz teh razlogov odločno podpiram mnenje, da je pavšalna odškodnina potrebna.

Reš je, da s tem še ne bo konec težav. Vendar je eden od pogojev za izboljšanje živinoreje.

Smatram, da je ostale probleme, kot je vračanje odškodnine za neosemenjene živali možno enostavno urediti. Pomembnejše je vprašanje, kako zagotoviti vsakodnevno osemenjevanje na čimvečjem področju občine z res kvalitetnim semenom.

To in pa sploh izboljšava reje naj bodo glavne teme razgovorov v vseh krogih, ki so zainteresirani za živinorejsko proizvodnjo, ki vsekakor ni malo pomembna panoga.

Novak ing. Jože

Široko zasnovan program za otroško varstvo

Za razvoj otroškega varstva v občini je bil v začetku tega leta izdelan perspektivni petletni, na njegovi osnovi pa program razvoja otroškega varstva za leto 1969.

Kot prva naloga v programu je predvidena gradnja otroškega vrtca v Radečah, za katerega so že v celoti izdelani vsi načrti. Prav tako je tudi zemljišče rezervirano. Predračunska vrednost objekta z vsemi dodatnimi stroški znaša 450.000 din.

Lastnih sredstev sklada otroškega varstva je predvidenih 50%, ostala sredstva bo v obliki dolgoročnega kredita nudila Republiška skupnost otroškega varstva.

Pričetek del je predviden že letos.

Druga važnejša programska naloga je bila ureditev vrtca v Laškem. V tem vzgojno varstvenem objektu je organizirano varstvo predšolskih otrok, vendar stavba v celoti funkcionalno ne odgovarja za najboljše delo. Neprimerna so stopnišča zaradi etaž, prav tako je bilo kritično ogrevanje vseh prostorov. Neurejeno igrišče je bilo brez potrebne opreme.

V poletnih mesecih je izobraževalna skupnost uredila okolico vrtca ter z montažnimi igrali omogočila boljše vzgojo predšolskih otrok. Po ureditvi igrišča je sedaj v notranjosti stavbe montirana centralna kurjava, s če-

mer se bo izboljšalo tako higiensko tehnično kot vzgojno varstveno stanje otrok.

Razen tega bi bilo potrebno zgraditi in opremiti vsaj 11 otroških igrišč za predšolske in šolske otroke v naseljih: po tri igrišča v Laškem in Radečah, po eno pa v Zidanem mostu, Njivicah, Rimskih Toplicah, Debru in Hudi jami.

Zelo pereč problem, ki ga bo treba nujno rešiti, je varstvo šolskih otrok v Radečah in Laškem. Velika večina staršev je zaposlena, prav tako se pojavlja veliko vozačev — šolarjev, ki se šolajo v centralnih šolah ter potrebujejo varstvo po prihodu v šolo in do odhoda domov. Izobraževalna skupnost je pristopila k reševanju tega problema. Sedaj proučuje možnosti z ozirom na prostorske kapacitete ter primeren pedagoški kader za delo s prizadetimi šoloobveznimi otroki.

Potrebe po organiziranem javnem varstvu dojenčkov v Laškem so prav tako zahtevale programsko ureditev te oblike varstva. Po programu je letos potrebno priskrbeti načrte za objekt s kapaciteto ca. 40 dojenčkov. Predvideva se, da bi takšna zmogljivost zadostovala za nekaj let. Gradnja objekta bo planirana tako, da bo možna kasnejša razširitev.

Program, ki je bil sprejet v začetku leta, je sicer široko zasnovan, vendar še vedno premalo za vse potrebe, ki se pojavljajo v različnih oblikah otroškega varstva.

Želja vseh je, da se ta program v celoti uresniči ter pripravi nov program otroškega varstva za prihodnje leto.

Jure Jan

DANAŠNJI ŠTEVILKI SMO PRILOŽILI POLOŽNICE.
VSE NAROČNIKE, KI NIMAJO PLAČANE NAROČNINE DO
KONCA LETA, PROSIMO, DA JO NAKAŽEJO ŠE TA MESEC NA
NAŠ NOVI ŽIRO RAČUN: 5071 - 637 - 55

Posebnosti novega zakona o narodni obrambi

(Nadaljevanje s 3. strani)

Izobraževanje enot in služb teritorialne obrambe in civilne zaščite je po zakonu obvezno ter so zoper kršitelje predpisov (delovne organizacije in odgovorne delavce v njih) predvidene stroge denarne kazni. Stroge denarne kazni do 2000 din so predvidene tudi za tiste razporejene obveznike, ki se brez opravičenega razloga ne odzovejo vabilu k pouku za obrambo in zaščito.

Ker je zakon o narodni obrambi pooblastil občinske skupščine, da v okviru zakonskih določil določijo število učnih ur osnovnega in dopolnilnega pouka, je naša skupščina na svoji seji dne 12. septembra 1969 sprejela odlok o določitvi števila ur osnovnega in dopolnilnega pouka za obrambo in zaščito.

Tako je osnovni pouk za prebivalstvo določen na 30 (trideset) učnih ur, dopolnilni pa 10 ur letno.

Osnovni pouk obveznikov, razporejenih v enote civilne zaščite je časovno različen za različne enote, odvisno pač od obsežnosti programa in važnosti službe. Tako odlok določa:

- za zdravstveno službo 80 učnih ur
- za tehnične in gasilske enote po 50 učnih ur
- za RKB enoto 60 učnih ur
- za enoto obveščanja in alarmiranja 25 učnih ur in
- za enoto za socialno delo 40 učnih ur.

Dopolnilni pouk za vse te enote je določen enotno 10 ur letno.

Na osnovi navedenih zakonskih določil in občinskega odloka smo tudi letos pristopili k izobraževanju obveznikov enot civilne zaščite. Tečaj, katerih organizacija je bila zaupana Delavski univerzi v Laškem, v redu tečejo. Pri večini obveznikov opažamo resnost in disciplino, vse tiste pa, ki zadeve niso vzeli resno ter želijo izigrati zakon obenem pa oslabiti pripravljenost enot civilne zaščite, katerih člani so, opozarjamo na posledice v obliki občutnih denarnih kazni.

Z dosedanjjo serijo člankov smo se seznanili z najpomembnejšimi določili novega zakona o narodni obrambi in novitetami, ki jih ta zakon prinaša in ki bi morale biti znane slehernemu našemu občanu.

Ob tem želimo opozoriti občane, da je odsek za narodno obrambo kupil večje število knjižic: KAKO SE ZAŠČITIMO V VOJNI, LJUDSKA OBRAMBA in PRVA POMOČ. Po sklepu Sveta za narodno obrambo morajo biti knjižice razdeljene občanom (vsaki gospodinjstvi skupnosti) brezplačno, skrb za razdelitev pa prevzamejo krajevne skupnosti. Opozarjamo na pomembnost teh knjižic, saj je v njih v zelo poljudni obliki podano vse, kar mora naš občan vedeti, da bi v primeru nesreče ali vojne zaščitil sebe ter pomagal sočloveku odnosno, da bi lahko uveljavljal pravice in izvrševal dolžnosti,

ki mu jih nalaga zakon o narodni obrambi in zakon o vojaški obveznosti.

Ce posamezne družine teh knjižic še niso sprejele, prosimo, da jih dvignejo na sedežu svoje krajevne skupnosti.

Zakon o vojaški obveznosti, ki je nov ter v spremenjeni obliki združuje posamezne pravilnike, odredbe in odločbe, ki so poprej urejale to materijo, je izrednega pomena predvsem za obveznike obeh spolov, ki so zavezani vojaški obveznosti. Pomembnejša določila tega zakona bomo obdelali v našem glasilu v nekaj nadaljevanjih.

KONEC

STONE SELIŠKAR:

TAKO JE Z NAMI

Seliškar

1900—1963

(Pesem je iz zbirke partizanskih pesmi »V NAROČJU DOMOVINE«, ki je izšla 1947. — Danes tudi njega ni več. Ko se spominjamo njegovega učiteljevanja v Reki nad Laškim, s svojimi borbenimi partizanskimi pesmimi živi v naših srcih.)

Gremó, gremó zdaj v klanec, zdaj v doline,

oprtani z orožjem čez in čez,
koraki vdirajo se v mehko grez,
na škornje vesi se nam blato gline.

Pa se zgodi, da včasih kdo omahne,
ko zagore nam v boju vse strasti;
tedaj vsi čutimo: Nič več ga ni!
Čez grob mu veter žalostinko dahne.

A kakor se gladina vode strne,
če vržeš kamen vanjo in se val
razbegne in čez čas nazaj povrne,

fako je z nami, če je drug nam pal:
vsa vrsta se preroga in spet zgrne,
vrzel nam nov tovariš je zravnal.

PAVLA ROVAN—JANA

Neznanemu junaku

(Vizija ob Dnevu mrtvih)

Takrat, ko je val okupatorske vojske pregazil našo domovino in zasušil vsako ped naše zemlje, tedaj, ko so besede največjega slovenskega pesnika

»manj strašna noč je v črne
zemlje krili,
kô so pod svetlim soncem sužni
dnovi...«

postale simbol narodne bitnosti in strnile v upor vse, kar je čutilo veličino človekove svobode in pravice, se je v krvi in smrti porajalo novo vstajenje našega naroda.

Smrti je bilo takrat toliko, da je krik krvi segal v grozotni sij gorečih vasi in trgal poslednjo misel padlih v borbi, zaporih in taboriščih.

Vsepovsod po zemlji so bili raztreseni grobovi, sama žalost in trp-

ljenje. Vsak dan je vsak korak lahko spremljala nasilna smrt. In ker zločin in kazni rasteta na istem drevesu in vsako nasilje nad resnico rodi upor, ki vzplamti do končne zmage, je tudi našemu narodu spet zastajalo sonce svobode in uredničile so se besede poeta...

Ostali pa so nam GROBOVI — znani in neznani!

Znani, ki so v njih in z njimi vtikani spomini, lepi ali grenki, nepozabni in četudi težki, so vendar povezani v ustvarjajočo sedanost.

Neznani, ki jih je nasilje postavilo v brezimnost in prevzamejo človeka do zadnjih vlaken. V luči neznanega vstaja lik tisočev, ki jim smrt za domovino daje širaj najvišje stopnje človeškega žrtvovanja, človeka — kot zgodovine naro-

da, za katerega se je žrtvoval, ko je bil ta napaden in ogrožen.

Tudi njih je povezovalo vsakdanje življenje. Imeli so svoje želje, skrbi in tihe radosti. Njihove sanje so hrepenele k soncu, njihove misli so se razraščale v dejanja, ki so upodobila v delu in umu rast človeka. Pomlad jim je bila mladost, poletje hotenje in moč, jesen — zrelost življenja!

Srečali pa so se s spoznanjem, da suženjstvo vodi v propad in uničuje največje vrednote.

Ob vsaki smrti se je takrat utrnula iskra, ki se je razširila v plamen in prispevala svoj delež k zmagi. In ta delež je enkrat, največji in veže temeljni človeški smisel.

Zato naj tvoj svobodni korak obstane ob tej gomili, polóži cvetno vejico ali toplo misel, ki naj iskreno in globoko prodre v veličino te smrti in jo hvaležno poveži s sedanostjo!

Te smrti so iz grobov pognale kvišku — k SVOBODI!

naše delo 9

Primož Trubar v Laškem

V Laškem imamo osnovno šolo Primoža Trubarja. Ze v stari Jugoslaviji se je po Trubarju imenovala ulica oz. nabrežje ob Savinji na levem bregu med obema mostoma; po novem poimenovanju ulic bo tudi odslej to Trubarjevo nabrežje. Zato bo morda kdo vprašal, kaj ima začetnik slovenske književnosti opraviti z našim mestom. Ponavadi bremo v Trubarjevem življenjepisu, da je bil vikar v Laškem, vendar v zadnji zgodovini Laškega, ki je natisnjena v knjigi »IZ TRPLJENJA IN KRVI« (Laško-Rečica 1958) stoji zapisano na str. 225, da je tržaški škof Peter Bonomo dal Trubarju laško župnijo, »vendar se Trubar, ki je bil tedaj že župnik v Loki pri Zidanem mostu, v Laškem ni naselil«.

Kaj je torej resnica?

Da odgovorimo na to vprašanje, si moramo najprej ogledati položaj laške župnije. Laška župnija je prazupnija, ker je nastala že ob začetku farne organizacije pri nas in, so iz nje nastale mnoge župnije. Od te prvotne župnije se je odcepil najprej južni del ob Savi (na obeh bregovih), ki je imel v XVI. stoletju eno središče v Loki pri Zidanem mostu, drugo pa v Radečah, laški župnik pa je obdržal pravico predlagati župnika za Loko in duhovnika za Radeče (Radeče so šele 1788 prišle pod ljubljansko nadškofijo). Kljub tej odcepitvi je ostala laška župnija še zelo velika; obsegala je ozemlje od St. Ruperta (Brez) in Svetine do Dola in Hrastnika. V XVI. stoletju je imela laška župnija 14 podružnih cerkva. Skofovsko oblast je imel oglejski patriarh, laškega župnika pa je predlagal vsakokratni deželni vladar. Laška župnija je tedaj imela bogate dohodke, zato jo je vladar podeljeval takim osebam, ki jih je hotel posebno odlikovati.

V začetku XVI. stoletja je cesar Maksimiljan I. naklonil laško župnijo tržaškemu škofu Petru Bonomu. Škof Bonomo je za cesarja opravljal važne državne posle, zato mu je cesar za nagrado podelil več bogatih cerkvenih služb, med njimi tudi tržaško škofijo in laško župnijo. Bonomo je kot škof prebival v Trstu, od svojih ostalih cerkvenih služb pa je užival samo dohodke. V vseh ostalih župnijah, kjer je bil istočasno še župnik, je moral imeti namestnike (vikarje), ki so skrbeli za dušno pastirstvo. Taka je bila tedaj splošna navada, da je lahko župnik užival samo dohodke svoje župnije in mu ni bilo treba v župniji živeti, moral je pa na lastne stroške poskrbeti, da

Primož Trubar

je namestnik (vikar) opravljal dušno pastirstvo.

Primož Trubar (rojen 1508 na Rašici na Dolenjskem) je od leta 1524 dalje kot dijak bival v Trstu. Bil je služabnik in pevec pri škofu Bonomu. Svojim dijakom je škof, čeprav je bil Italijan, razlagal sveto pismo in druge nauke tudi v slovenščini, kar je za tiste čase prav nenavadno, saj slovenščina še ni bila knjižni jezik. Bonomo je svojim dijakom razlagal tudi spise, ki so kritizirali stanje v Cerkvi in je sam simpatiziral z verskimi reformatorji, vendar je do smrti ostal katoliški škof. Takšna stališča so vplivala na poznejšo Trubarjevo usmeritev.

Ko je bil Trubar star 19 let, ga je škof poslal na Dunaj študirat bogoslovje. Da bi imel za študij primerna sredstva, mu je 1527 preskrbel imenovanje za župnika v Loki pri Zidanem mostu (kakor smo že slišali, je laški župnik imel pravico predlagati novega župnika v Loki in Bonomo je bil tedaj laški župnik). Trubar tedaj še ni bil posvečen, zato ni mogel opravljati dušnega pastirstva v svoji fari, dohodke od nje pa je lahko užival. Iz teh dohodkov je plačeval vikarja, ki ga je v Loki nadomeščal, z ostankom pa se je lahko na Dunaju preživljal. Sam je pozneje zapisal, da je bil v Loki župnik »v odsotnosti« in da mu je bila ta župnija podeljena »v užitek«. Po 3 letih je bogoslovne študije dokončal

in leta 1530 ga je škof Bonomo v Trstu posvetil v mašnika. Pričakovali bi, da bo sedaj odšel v Loko in osebno prevzel vodstvo svoje župnije; toda to se ni zgodilo. Škof Bonomo ga je raje imenoval za vikarja v Laškem. V tako obširni in bogati župniji, katere župnik je bil in ki jo zaradi svoje škofovske službe ni mogel osebno upravljati, je želel Bonomo imeti zanesljivega namestnika, ki bo tako v duhovnem kakor v gospodarskem oziru vodil posle po njegovih željah.

Trubar je prevzel upravo laške župnije že zato, da se je izkazal hvaležnega svojemu dobrotniku Bonomu; tudi Loka mu na ta način ni bila daleč in je tako večkrat lahko osebno obiskal svojo župnijo. V poznejših letih je Trubar zapisal, da mu je škof Bonomo izročil po mašniškem posvečenju župnijo Laško »v upravo«. Ta izraz nam jasno pokaže, da je Trubar bil le namestnik odsotnega Bonoma in da je zaradi tega moral v Laškem tudi prebivati.

Ko je Trubar nastopil svojo prvo duhovniško službo, je bilo Laško majhen trg. Tisti časi, ko so v gradu nad trgov prebivali lastniki laške gosposčine, ki je bila še obširnejša kot laška prazupnija, so že zdavnaj minili. Lastniki gradu in gosposčine so bili tedaj Habsburžani, ki so imeli dosti drugih gradov, zato se za laški grad niso brigali in je začel razpadati. Ob Trubarjevem prihodu je bil grad že brez strehe. Ravno med Trubarjevim službovanjem v Laškem so grad obnovili in utrdili zaradi turških napadov (od tedaj ime Tabor za grad in okolico). Graščina blizu mosta še ni stala, prav tako ni bilo cerkev sv. Mihaela in sv. Krištofa, pač pa je bila štiri leta pred Trubarjevim prihodom v Laško poslikana in posvečena nova podružna cerkev v Marijagradcu, verjetno postavljena tudi zaradi turških napadov.

(Nadaljevanje v naslednji številki)

Nova številka žiro računa:

»NAŠE DELO«

Glasilo Skupščine občine Laško

5071-637-55

Delavska univerza v sezoni 1969/70

V ZADNJEM ČASU VSE BOLJ SPOZNAVAMO, DA JE IZOBRAŽEVANJE EDEN OD POMEMBNIH ELEMENTOV ZA NADALJNO RAST PRODUKTIVNOSTI DELA V NAŠEM GOSPODARSTVU IN PRI GRADITVI SOCIALISTIČNIH ODNOSOV V NAŠI DRUŽBI. V TEH PRIZADEVANJIH DOBIVAJO DELAVSKE UNIVERZE VEDNO VEČJI POMEN, KER SE PROGRAMSKO IN STALNO UKVARJAJO Z IZOBRAŽEVANJEM ODRASLIH.

Delavska univerza Laško se je v preteklosti ukvarjala z različnimi oblikami izobraževanja odraslih: od osnovno-šolskega in strokovnega, do družbeno-ekonomskega in političnega. V izobraževalni sezoni, v katero smo v tem času že zakoračili, pa ima v programu predvsem štiri vrste tega izobraževanja.

V zadnjih nekaj letih je v naši občini končalo več kot 100 odraslih oseb osnovno šolo. Lani je imela Delavska univerza kar tri oddelke osnovne šole: enega v Radečah in dva v Laškem. V Laškem je bil eden oddelek prve stopnje, to se pravi, da so v njem slušatelji končali 5. in 6. razred.

Letos interesentov za prvo stopnjo ni. Prav tako ni interesentov za drugo stopnjo na območju Radeč. V Laškem pa so se v drugo stopnjo, tj. v 7. in 8. razred, vpisali vsi tisti, ki so v preteklem šolskem letu končali prvo stopnjo in še nekaj drugih, ki so že prej končali 6. razred. Po dosedanjih podatkih bo to stopnjo osnovne šole za odrasle obiskovalo 26 slušateljev iz različnih delovnih organizacij z območja Laškega, med katerimi jih je največ iz Rudnika, nekoliko manj iz Elektroprenosa in Volne, medtem ko so iz drugih delovnih organizacij le posamezniki.

Pouk bo v novozgrajeni stavbi osnovne šole Laško. To pomeni, da bodo slušatelji lahko obiskovali kvaliteten pouk, saj jim bo osnovna šola Laško nudila vse ugodnosti, ki jih v sedanjih razmerah lahko nudi. Pričakujemo, da si bo v letu 1969/70 pridobilo popolno osnovnošolsko izobrazbo nadaljnjih 25 odraslih občanov.

Drugo važno področje izobraževanja, s katerim se Delavska univerza posebno intenzivno ukvarja, je družbeno-ekonomsko izobraževanje naših samoupravljalcev. Ustavne spremembe so namreč postavile delovne organizacije pred nalogo, da same avtonomno določijo celoten mehanizem samoupravljanja. Zato je na tem področju v tem času odprtih še vrsto vprašanj, kar velja zlasti za manjše delovne organizacije.

Z ozirom na takšno stanje v tem področju bo Delavska univerza v tej jesenski sezoni zlasti posvetila vso skrb strokovnemu in političnemu dogovarjanju ter vsklajevanju posameznih stališč med delovnimi organizacijami v naši občini. V spomladanski sezoni, ko bodo novi samoupravni akti že sprejeti in ko bodo izvoljeni novi organi upravljanja, pa bo Delavska univerza posvetila vso skrb družbeno-ekonomskemu izobraževanju članov samoupravnih organov delovnih organizacij.

Kot je znano, so letos v teku volilne konference skoraj v vseh družbeno-političnih organizacijah, med katerimi pa so zlasti važne volilne konference vseh organizacij ZK. Dejstvo je namreč, da bodo po teh konferencah prišli marsikje v vodstva novi kadri. To in pa dokaj zapletena družbeno-ekonomska situacija narekuje vsem političnim organizacijam, da posvetijo znatno več pozornosti ideološkemu in političnemu izobraževanju svojega članstva. Zato bo tudi na tem področju Delavska univerza organizirala različne oblike izobraževanja, seveda prilagajene potrebam posameznih organizacij in potrebam posameznih krajev.

Po izidu novega zakona o narodni obrambi je postala splošna obrambna vzgoja občanov ena od važnih področij izobraževanja v vsaki občini.

Tako se je tudi naša Delavska univerza vsestransko vključila v to vrstno izobraževanje. V jesenskem delu bo izvedla 15 tečajev za pripadnike enot civilne zaščite, v katerih bo dobilo ustrezno strokovno znanje nekaj več kot 450 občanov. V spomladanskem delu pa bo Delavska univerza pristopila k obrambni vzgoji prebivalstva v okviru krajevnih skupnosti.

Našteta štiri področja izobraževanja odraslih imajo tako glede na svoj namen in pomen glavno težo v celotnem programu Delavske univerze za izobraževalno sezono 1969/70. Poleg teh pa bo Delavska univerza organizirala še tudi nekatere druge oblike izobraževanja, bodisi samoiniciativno, bodisi na pobudo naših delovnih ali drugih organizacij. Ob tem bi bilo zlasti zaželeno, če bi naše delovne organizacije morda v večji meri koristile usluge Delavske univerze, seveda ne samo z vključevanjem v pripravljene oblike izobraževanja, temveč tudi z aktivnim sodelovanjem pri sestavljanju programov za posamezne vrste izobraževanja. Nekateri pokazatelji v zadnjem času kažejo, da se naše delovne organizacije tudi v tem smislu vse bolj približujejo željam naše Delavske univerze.

CVETO KNEZ

ODSEK CESTE RADEČE-BOŠTANJ (NE)DOKONČAN

Ceprav vozila že nekaj mesecev drve po asfaltu med Radečami in Boštanjem, še dela niso prevzeta. Tehnični pregled celotnega odseka je namreč pokazal še vrsto pomanjkljivosti, ki jih bosta morala odpraviti investitor in izvajalec.

Največ težav je z odvodnjavanjem, ki ne ustreza, zato ga bo treba temeljito urediti, ker se sicer utegne v nekoliko blažji obliki, ponoviti primer ceste Šmarjeta-Dol. Ne glede na to pa je asfalt na tem delu ceste velikega pomena.

V KRAJEVNI SKUPNOSTI ZIDANI MOST VODOVODI IN CESTE NA PRVEM MESTU

Krajevna skupnost Zidani most si je postavila kot prvo nalogo, da uredi napeljavo vodovodov na svojem območju za naselje »Vila« - Veliko Širje, kjer je posebno v poletnih mesecih primanjkovalo vode, je krajevna skupnost uredila novo zaletje, zgradila nov zbiralnik in napeljala 500 m dolg vodovod, ki ga sedaj uporablja 130 občanov. Ves potreben material je nabavila krajevna skupnost, vse delo pa so opravili občani.

Lani so financirali tudi napeljavo vodovoda v vasi Pleš, za katero so nabavili cevi, občani pa so pripevali preko 5.000 dinarjev. Končno so uredili tudi vodovod v Obrežju-naselje Majland za 30 hiš.

Ta vas je sicer imela svoj vodovod, vendar je izvir skoraj popolnoma usahnil. Občani tega naselja so ostali skoraj brez pitne vode. Zato so občani tega naselja napeljali vodovod od 900 m oddaljene vasi Pleš v prejšnji rezervoar. Krajevna skupnost je pri tej akciji sodelovala z nabavo cevi, vsa dela pa so opravili občani sami.

Nič manj skrbi je krajevna skupnost posvetila urejevanju poti in cest IV. reda. Sredstva prejeta od občine ne zadostujejo niti za delovno silo, kaj šele za material. Tako redno vzdržujejo cesto Zidani most—Briše z gramozom, dočim je cesta Zidani most—Širje zaradi slabega terena nesposobna za prevoz z vozmi.

Ker vaščani Širja nimajo potrebne ceste, po kateri bi lahko vozili

Gibanje prebivalstva v občini

SMRTI:

- ŽLEGLJ Marija, (79), upokojenka, Brezno 4;
- OGRIZEK Terezija, (86), inv. upokojenka, Laško 5;
- MLAKAR Amalija, (69), upokojenka, Pečovnik 59;
- KRANJC Matija, (78), kmet, Laško 293;
- ILINCIC Frančiška, (68), gospodinja, Jelovo 16;
- ZALAR Feliks, (68), kmet, Goreljce 12;
- MOČNIK Ema, (68), gospodinja, Brodnice 11;
- TABER Janez, (80), upokojenec, Ogeče 3.

»Naše delo« izhaja mesečno — Izdaja Skupščina občine Laško — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Lev TICAR — Uredništvo in uprava: Laško 1, telefon 73-045, interna številka 4 in 6 — Cena za posamezno številko 1 N-din — Ziro račun pri Službi družbenega knjigovodstva, podružnica Laško št. 5071-637-55 — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 20. dne v mesecu — Nenaročenih rokopisov ne vračamo. Tisk in klišej GP »Celjski tisk« Celje.

z živinsko vprego, je njihova želja, da bi se uredila cesta iz Velikega Širja v Širje. Tu bi bila potrebna precejšnja rekonstrukcija, katere občani Širja sami brez pomoči krajevne skupnosti oziroma občine ne bi zmogli. Zaradi pomanjkanja sredstev je ostalo to vprašanje zaenkrat še odprto.

Krajevna skupnost je v letu 1968 pričela tudi z rekonstrukcijo 4,5 km dolge ceste Selič—Dolenje. Za nabavljeni material ter delo buldožerja je bilo izplačano 18.300 dinarjev, občani Dolenj pa so opravili

delo v vrednosti za 5.500 dinarjev.

Gradnja nove poti iz Zidanega mosta v vas Celovnik je sicer še v teku, vendar so jo občani brez vsake pomoči že toliko uredili, da se sedaj že lahko pride do vasi z avtom, čeprav še ni dokončana. Cesta je speljana po hribovitem terenu — po gozdu ali ob robu gozda, zato so morali zgraditi precej opornih zidov. Za vaščane Pleša in Celovnika je ta cesta precejšnja pridobitev, ker tudi tu doslej niso imele nobene prevozne poti.

Anton Babič

Tudi cestni vozli so včasih brez enega konca

Letos so napravile vode in plazovi na naših cestah toliko škode, da bi za sanacijo potrebovali skoraj polovico občinskega proračuna. Primerjava je sicer nekoliko simbolična, saj za odpravo posledic ni odgovorna le občina, marveč tudi, in predvsem drugi, ki so dolžni vzdrževati ceste v takem stanju, da bodo sposobne za promet. Ravno tu pa se je zataknilo.

Cesta Laško-Vrh-Mišji dol je neprevozna. Problem se začne že na vrhu klanca v Marijagradcu, kjer je nastal udor in odnesel del cestnega telesa. Podobne poškodbe so nastale še na več mestih proti Vrhu. Ureditelj teh poškodb in še nekaterih drugih na cesti Rimske Toplice—Jurklošter je z razumevanjem prevzel Cestni sklad SRS. Odklonil je le sodelovanje pri ureditvi plazu na klanecu v Marijagradcu, češ, da je to zadeva, ki spada v pristojnost vodnega gospodarstva. Na to izjavo smo upozorili Splošno vodno skupnost Savinje iz Celja ter Republiški vodni sklad. Predstavniki obeh institucij so si poškodbo ogledali in izjavili, da je to zadeva tistih, ki skrbje za vzdrževanje ceste. Vseeno pa je cestni sklad obljubil prispevek 7 milijonov dinarjev, vendar na račun vzdrževalnih del v letu 1970.

Cesta je III. reda, vzdrževanje teh

cest pa financira Cestni sklad SRS. Nadaljnja pot je vodila torej zopet na Cestni sklad. Predstavniki le-tega so ponovno izjavili, da je za to odgovorno vodno gospodarstvo in da sklad nima denarja.

Občinska skupščina bi pri sanaciji te poškodbe (in pri gradnji novega opornega zidu niže od nastale poškodbe) sodelovala s 7 milijoni dinarjev. Celotna sanacija pa bi veljala približno 21 milijonov S-dinarjev. Račun bi bil torej takle: 7 milijonov občinska skupščina, 7 milijonov vodni sklad in 7 milijonov Cestni sklad, ki pa jih ni pripravljen dati. Nekateri so celo izjavili, da bo vodni sklad preklical svojo obljubo, če Cestni sklad ne bo ničesar prispeval in tako dalje.

Končno je bilo s Splošno vodno skupnostjo Celje dogovorjeno, da bo pričela z deli le v okviru sredstev, ki jih daje občina. Potem pa so nastali še tehnični problemi. Majhen nesporazum med Vodno skupnostjo in Cestnim podjetjem, in začetek del se je zavlekel.

Končno so se dela vendarle začela, seveda v okviru denarja, ki ga prispeva občina. Gordijski vozle pa kljub temu še ni razvozan.

Kje je Aleksander Veliki?

F. P.

ZDRAVSTVENI DOM CELJE

RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE

ZA NOVEMBER 1969

V času od 1. do 30. novembra bo dežurna služba zdravnikov in medicinskih sester za območje Laško in Rimske Toplice (od sobote do ponedeljka zjutraj tudi za območje Radeče) in k temu spadajoče okolice poslovala po naslednjem razporedu:

1969	Zdravnik	Medicinska sestra ali bolničarka
1. 11.— 2. 11.	Dolanc dr. Jože	Maroša Marija
3. 11.— 9. 11.	Pečar dr. Samo	Pečar Mihaela
10. 11.—16. 11.	Velikonja dr. Tone	Turin Elizabeta
17. 11.—23. 11.	Dolanc dr. Jože	Sölöši Helena
24. 11.—30. 11.	Velikonja dr. Tone	Turin Elizabeta

Potrebni obiski na domu naj se naroče pri posameznih zdravnikih do 13. ure. Vsi bolniki in poškodovanci, ki jim je potrebna nujna zdravniška pomoč, naj se javijo dežurnim, ki so v službi tisti dan.